

[Ellemann-Jensen]

som at stikke en ramme ud, som hr. Palle Simonsen ønsker, ja, det har de konservative også været med til tidligere, og det gav jo heller ikke de resultater, man ville have.

Vi er godt tilfredse med, at regeringen siger til arbejdsmarkedets parter, som man gør: I vil have frie forhandlinger, vel, I får frie forhandlinger – med det vældige ansvar, der selvfølgelig ligger i at føre frie forhandlinger. Ingen kan være i tvivl om målsætningen for regeringens indkomspolitik. Det er senest under denne debat blevet sagt klart og tydeligt fra regeringen, at der ikke er plads til udvidelser af det private forbrug her i landet ud over, hvad der allerede ligger i den finanslov, som vi har behandlet her. Samtidig ved hr. Palle Simonsen udmærket, at regeringen har opstillet en målsætning for næste års betalingsbalance, som hedder et underskud på ikke over 6½ mia kr. Man må, igen med henvisning til Jørgensens lille regnebog, anbefale, at man sætter sig og regner lidt på det, hvis man er i tvivl om, hvad målsætningen så er i indkomspolitikken. Vi er godt tilfredse med, at regeringen har bundet sig til opnåelse af det betalingsbalanceunderskud næste år, for det er ganske tydelig besked til alle, der ønsker frie forhandlinger, om, hvilket ansvar man pådrager sig, hvis disse frie handlinger ikke fører til et resultat, som kan være med til at sikre opnåelsen af målet på de 6½ mia kr.

Fru Ebba Strange var inde på lidt af det samme og kom til at afsløre noget af fattigdommen i venstrefløjens argumentation. Vi fik den forslidte floskel om, at regeringen jo bare vil rette op på betalingsbalancen på bekostning af ledigheden, og så sagde fru Ebba Strange: man kan godt både rette op på betalingsbalancen og forbedre ledigheden, men så skal man ville midlerne. Så sadde man sig jo spændt tilbage for at høre: hvad er det så for midler, som man skal ville? Vi fik to midler at vide: jordpolitikken – man skal fjerne spekulationen – og energipolitikken – man skal mindske energiforbruget. Det var alt, hvad SF havde at byde på af midler, som skulle sikre, at man på samme tid kunne få rettet op på betalingsbalancen og få sikret beskæftigelsen. Bag det sidste, det med at mindske energiforbruget og dermed selvfølgelig bremse den økonomiske vækst, må formentlig ligge nogle forestillinger om, at det så lykkes at få købekraften til at udvikle sig

sådan, at alle er parat til at tage den nedgang i levestandard, som jo må følge af det, hvis man skal opnå de mål, som SF siger man kan opnå på én og samme tid.

Fru Ebba Strange har da fuldstændig ret i, at man udmærket godt på samme tid kan få forbedret betalingsbalancen og få rettet op på arbejdsløsheden. Midlet dertil, som man skal ville, er indkomspolitik. Vi er godt tilfredse med, at regeringen vil det middel. Det er den eneste måde, hvorpå man på samme tid kan få rettet op på de to ting.

Hr. Brusvang stillede et spørgsmål til venstre – nok lidt uden for det emne, vi i øvrigt diskuterer. Hr. Brusvang spurgte, om venstre går ind for et samlet skoleforløb for de 16–19-årige som ønsket af LO. Jeg skal til hr. Brusvang sige ganske klart: nej, det går venstre ikke ind for. U 90 er særeje i fornuftægteskabet mellem venstre og socialdemokratiet.

Formanden:

Jeg skal til orientering gøre opmærksom på, at det ikke er hensigten at holde pause, før dagsordenen er færdigbehandlet.

Palle Simonsen (KF):

Jeg forstår på statsministeren, at statsministeren er godt tilfreds med den politiske situation, og det vil sige, at statsministeren tilsyneladende kan få en fredfyldt jul, hvad vi alle kan være glade for. Det er måske heller ikke så mærkeligt, at statsministeren er tilfreds; som vi drøftede meget i går, er der gennemført megen socialdemokratisk politik.

Når statsministeren taler om de forskellige initiativer, som SV-regeringen har taget i forbindelse med moms- og prisstoplovgivning, så må vi sige, at det finder vi ikke særlig heroisk. Det er jo, de samme midler, som er anvendt i årevis af socialdemokratiske regeringer. Det, som vi har efterlyst under debatten i går, er nogle nye løsninger. Vi har også selv peget på nogle af dem, nemlig dette at anvende skattepolitikken sammen med indkomspolitikken. Det, som vi bl. a. savner svar på, er jo: hvad er målsætningen for regeringens indkomspolitik? Hr. Ellemann-Jensen talte om den i går og igen i dag, og jeg citerer fra hr. Ellemann-Jensens tale i går, hvor han siger: